Cesta kolem světa za 80 dní

Po předloňských Přemyslovcích a loňském Titanicu jsme letos sáhli k vděčnému tématu, které nám připravil svým románem pan Verne, a mohli jsme využít i dva hrané filmy a všem jistě známý kreslený seriál Willy Fog. Během dubna až června jsme na schůzkách vedoucích a praktikantů hru vymysleli a v pondělí 29. 7. 2013 jsme ji na táboře spustili. Jednotlivé výpravy dostaly cestovatelské deníky a právě zápisy z deníků posloužily pro tento článek.

Zahájení (Londýn, Paříž). *Motto: Píše se rok 1872 a nacházíme se v Londýně. Reformní klub slaví sté výročí, na které pozval zástupce slavných světových univerzit. Pan Fileas Fogg, jeden z nejvýznamnějších členů Reformního klubu, vyvolá sázku, zda je možné vykonat cestu kolem světa za 80 dní. Vznikne sázka o 20 000 liber v klubu gentlemanů z různých univerzit, kdo tuto cestu za 80 dní zvládne. Na cestu se vydá 8 univerzitních výprav: Karlova univerzita, Boloňská univerzita, Sorbonna, Harvard, Oxford, Cambridge, Univerzita v Lipsku, Papežská univerzita v Římě. Na velké mapě světa je vyznačena Foggova cesta, po které se budou výpravy pohybovat, a v klíčových místech (Paříž, Suez, Mombaj, Kalkata, Hongkong, Šanghaj, San Francisco, New York) získávat razítka jako doklad do cestovatelského deníku.*

Z deníků: Naše putování začalo ve Francii. Tam nás zastavili nejspíš celníci, aby zjistili, jestli máme dostatečně velké IQ, když zjistili, že chceme objet svět za pouhých 80 dní. Ještě předtím nám vedoucí předvedli scénku o tom, jak se pan Fogg vsadil v klubu, že objede svět za 80 dní. A také nás rozdělili do univerzitních výprav a dostali jsme trička. Při rozdělování začala bouřka a vypadl proud. Děti se bály, ale když nás poslali spát, tak všichni (skoro) usnuli.

Konkurz na sluhu (Suez). *Motto: Fileas Fogg je přísný a přesný anglický gentleman. Přesné plnění úkolů očekává i od svého sluhy.*

Z deníků: Na této zastávce jsme dělali konkurzy na sluhu u několika Foggů. Jeden nás vyhodil okamžitě ihned potom, co jsme mu do lázně nalili místo dvou litrů 3,7 litru vody. Druhý učinil rovněž tak ihned, co ho náš třetí nejmladší účastník výpravy nechal místo 2:37 min odpočívat pouze 1:37 min. Proti složení novin však protestujeme, protože když je vytáhnete ze schránky, jsou přece v jednom balíku, a ne ve čtyřech. Jsme s našimi výkony však spokojeni, protože jednohubky nejmladšího vyslance „Univerzity Špagety“ byly prostě luxusní. Kufry sice nebalíme rychle, ale čistit boty umíme ze všech univerzit nejlíp. Osmé místo jsme si prostě nezasloužili. Jak ale říká Jáchym: „My si to nejlepší necháváme na konec.“

...Zúčastnili jsme se konkurzu na sluhu, i když se nikdo z nás sluhou stát nechce.

...A také jsme museli správně prostřít a přitom jsme zjistili, že nemáme ani tušení, jak se správně stoluje. Ale důležité bylo, že jsme si to pořádně užili i když bylo teplo a my po vykonání všech úkolů smrděli jak vrata od chlíva.

Přespání v džungli a sutty (Bombaj, Kalkata). *Motto: Sutty se v Indii nazývá lidská oběť. Zemřel rádža z Bundelkundu a mladá vdova princezna Auda bude jako oběť upálena za svítání.*

Z deníků: Třetí celotáborovka byla, že máme zachránit princeznu Audinu před jistou smrtí. Nejdřív jsme viděli video s Fileasem Foggem a pak jsme šli do lesa postavit si přístřešek. Dostali jsme asi to nejhorší místo, co šlo v lese najít (dokonce i LuHo nám to potvrdil). Snažili jsme se, jak to šlo, ale stejně jsme za naše letní sídlo s prosklenými zdmi získali nejhorší hodnocení, což absolutně nechápu.

...Při stavbě obydlí jsme měli nedostatek materiálu, proto jsme změnili plán a do střechy vestavěli velké panoramatické okno, kterého si porota ani nevšimla. Ale jinak se naše stavba velice povedla.

... Náš příbytek stojí a my se vydáváme na okraj lesa pozorovat průvod. V průvodu byl nesen mrtvý rádža a jeho živá manželka, která podle tradic měla být později spálena s tělem. Museli jsme ležet tak, aby nás nikdo z průvodu nezahlédl. Význam pozorování jsme pochopili až později, kdy nám byl předán test s otázkami typu: Co měl LuHo v puse? (dentistickou pomůcku), Jakou barvu měla nosítka s rádžou (zelenou), Co měl Zelí na hlavě? (paví pera) atd. O půl jedenácté po skončení průvodu se malá Adélka uvolila, že půjde spát do lesního domku. Jirka s Jáchymem si pevně stáli na tom, že půjdou s námi do chrámu a vloží princezně Audě do úst protiopiovou tabletu (což bylo úkolem od 23:00 do 5:00). Už v jedenáct bylo na obou vidět, že je únava zmáhá a otevřené oči drží jen silou vůle. Kousek od chrámu na výrazné cestě naše výpravy zastavily a domlouvaly se. Asi jsme u toho dost hlučeli a svítili, protože na nás vyběhly stráže z chrámu. Při útěku stihla Lucka zapomenout botu v příkopě a my ztratit Jáchyma. K našemu překvapení bylo jednodušší najít

Jáchyma. Botu jsme dohledali asi za hodinu. Za celých pět hodin se nám podařilo vložit Audě do úst pouze jednu tabletu. Náš rektor Tomáš byl při pokusu o záchranu princezny zajat, strašlivě mučen a skoro udušen. Lucka byla zajata a držena též. I když Jáchym hrdinsky dělal kámen, i za okolností, že už ho vytahovali z úkrytu, musel svoji tabletu odevzdat také. Ale protože je malý a roztomilý, dostal od jednoho z členů naší výpravy ještě jednu tabletu, kterou ale stejně po chvíli ztratil. Naší poslední nadějí byla Janča, která se zvládla s tabletou připlížit velmi blízko a už ji Auda měla skoro v puse, ale stráže neměly slitování a svázaly Janču i s tabletou. Za pomoci cambridského příznivce se ale Jančina tableta v puse princezny přece jen ocitla. Bylo to však k ničemu, protože za pár okamžiků byla jedním nejmenovaným strážným vyndána a snědena.

...Když jsme byli až úplně u chrámu, stačilo jen počkat, až na hlídku přijde únava. Jakmile šla spát, první zachránce (jak jinak než Bombón) se snažil najít Audu. Bohužel se mu to nepovedlo a místo k louči, u které ležela, vběhl do chrámu, kde spali strážci – tedy oni už nespali. Chytli Bombóna a svázali ho ke stromu. Museli jsme začít odznova. Při mojí zpáteční cestě mě přivázali ke stromu. Měli z toho ohromnou radost. Křičela jsem na Bombóna, aby mě šel odvázat, ale marně. Usnul za valem a já ho pak musela jít vzbudit.

...Když průvod procházel kolem našeho úkrytu, skoro nic jsme neviděli, proto jsme nejspíš špatně vyplnili následující kvíz. Mezitím Míšovi lezl slimák po kalhotách a když měl sliz na noze, tak společně s Vojtou usnuli. Jonáš celou dobu měl na uších sluchátka a nevnímal nic okolo.

...Takzvané přespávání (skoro nikdo nespal) v lese se nám moc líbilo.

Parník z Hongkongu (Hongkong). *Motto: Parník z Hongkongu vyjel dříve, než měl, a tak se Fogg se svojí výpravou nestačili nalodit. Parník pod velením japonského kapitána se již vzdálil k nedalekému ostrovu, ale je tu ještě šance jej obrátit, když se mu vyšle správná morseovková depeše.*

Z deníků: Potom jsme se ve výpravě domluvili, kdo bude kapitán a bude na druhé straně rybníka luštit vysílanou morseovku – vzkaz od zbytku výpravy, která musela vyluštit na čtyřech stanovištích zprávu v japonštině. Na prvním stanovišti musel jeden člen výpravy složit parník z papíru v maximálním čase 5 minut, ale nám to trvalo jen 1,5 minut. Na druhém stanovišti 2 nejmladší luštili sudoku. Na předposledním stanovišti se skoro všichni členové snažili strefit kamínkem do lahve, který byl přivázán na klacíčku. Na posledním stanovišti se Šušun pomocí vycpaného a velkého břicha snažil vytlačit Martinu – Sumo z vyhrazeného prostoru. Poté jsme se odebrali k rybníku, kde na druhém břehu čekala Anča. Když přišla řada na naši výpravu, tak jsme začali ukazovat společnými silami přes Vandasku na druhý břeh morseovkou vzkaz, který jsme vyluštili z japonštiny. Anče vyšlo spojení dvou slov TURN BACK – v češtině: Vrať se zpět. Anča si lehla do nafukovacího člunu a pomocí paží „přeplavala“ rybník.

Opiové doupě (Šanghaj). *Motto: Inspektor Fix zavlekl v Hongkongu sluhu Passepartouta do opiového doupěte, kde ho omámil, aby nestihl odjezd lodi. Doufal, že Fogg bez sluhy neodjede a zdrží se.*

Z deníků: V Šanghaji jsme si zaplatili průvodkyni a ta nás provedla tím krásným... chodbou. Viděli jsme krásný komín z bedniček, kvůli vypadlému proudu neviděli spoustu obrazů a údajně nádherné dveře. Cestou městem jsme byli přepadeni a okradeni o Jáchyma. Průvodkyně nás informovala, že

to je zde normální a že nás zavede do opiového doupěte, kde získáme Jáchyma zpátky. I přes naše prosby nás tam stejně zavedla. První, co nás u doupěte překvapilo, bylo důkladné pozvracení některých z nás. Uvnitř čekali nechutně smrdící i příjemně vonící šanghajané. Nevypadali zrovna střízlivě. Někteří klidně seděli, jiní se kymáceli a chovali se neslušně. Po skupinkách jsme byli bráni za závěs a se zavázanýma očima jsme poznávali různé ingredience a jídla. Několikrát nás ještě pozvraceli, než jsme odešli. Nevím proč, ale myslím, že jim to dělalo radost. Jáchyma jsme dostali zpátky...

...Jurda si jako boss seděl na měkkém křesílku a ostatní se pohybovali kolem něj. Někdo se mi pokoušel dát hlavu do obalu od spacáku, ale neuspěl.... Druhá část zůstala v doupěti a ochutnávala různé věci - wasabi, houby, živočišné uhlí, lák z červené řepy, ocet, olivy.

...Když jsme tam přišli, všude byly záclony, vonělo to tam po vonných tyčinkách a všichni vedoucí předstírali, že jsou opilí. Něco pořád křičeli a věšeli se na nás.

...Když jsme procházeli jednou z temnějších ulic, zmizel nám jeden člen, zprvu jsme si mysleli, že se pouze zaběhl, ale když nás slyšela domorodá průvodkyně, bylo jí hned jasné, že byl Ondra sebrán opiovými magnáty, dokonce byla i tak hodná, že nás zavedla až do Domu Opia, kde nás ale opustila. Dále jsme museli jít sami, když jsme vcházeli, málem na nás jeden zhulenec – člověk pod vlivem drog – málem hodil šavli. Poté jsme již Ondru uzřeli.

Boj se Siouxy (San Francisco). *Motto: Při cestě přes Ameriku byl vlak s Foggem a jeho přáteli přepaden Siouxy. Při přestřelce byl sluha Passepartout indiány unesen. Fogg se skupinou vojáků z pevnosti Kearney se vypravil na jeho záchranu.*

Z deníků: Po dlouhé cestě do Ameriky jsme zažili opravdové westernové dobrodružství. Kmen Siouxů nás při cestě ze západu na východ přepadl a unesl našeho mírně retardovaného sluhu (Hoňan), kterého jsme museli zachránit. Snažili jsme se postřílet indiány na co nejméně výstřelů ze vzduchovky. Z jednoho náhle vypadla mapa s umístěním našeho sluhy. Jelikož nás bylo mnoho, tak jsme dva indiány hravě zastrašili a sluhu spoutaného u „Stříbrného jezera“ poměrně rychle osvobodili.

...Vydali jsme se na střelnici. Zelí nám to odstartoval, a jakmile řekl teď, ozvalo se bum. Bombón trefil balónek. Následovaly další výstřely, můj a pak Dominikův, Verčin, Magdin, Pepův... Některým se nedařilo tak dobře, ale po několika nepovedených pokusech se také trefili.

...Celá akce nám trvala cca 10 minut. Většina výprav byla bohužel rychlejší. Vůbec nám to ale nevadí, protože se můžeme vymluvit na vítr, který kymácel s přivázanými indiány a ztěžoval nám pokusy.

Poškozený most (New York). *Motto: Ve Skalistých horách vlak s Foggem a jeho přáteli náhle zastavil a průvodčí oznámil, že dál se jet nedá, protože železniční most je silně poškozen. Strojvedoucí sice tvrdil, že když vlak pojede maximální rychlostí, mohl by překonat gravitaci a most přejet, ale přítomní univerzitní profesoři to prohlásili za nesmysl a naprosté nepochopení Newtonových zákonů. A tak zbývalo jediné řešení. Důkladná oprava mostu.*

Z deníků: Most měl být co nejpevnější, aby toho hodně unesl. Ze začátku to vypadalo katastroficky (podobně jako náš baráček v Bombaji) a později ještě hůře. Náš most projevoval značný antidesign, i když náš pan designér nás stále přesvědčoval o jeho stylovém vzhledu a multifunkčnosti. „Můžete s ním vycpat skříň, můžete ho zlomit vejpůl, můžete s ním přerazit kamaráda, můžete ho použít místo prostírání, můžete ho dát svým dětem na hraní, můžete s ním tohle i tamto... Je skladný, nevyžaduje speciální pozornost a navíc je IN!“ Také nás neustále přesvědčoval, že se v žádném případě nezbortí a unese toho nejvíce. Nesnažil se však ani tak přesvědčit nás, jako sám sebe. Náš most unesl skoro 3 kg. Prostě jsme vyhráli na plný čáře.

...Naším úkolem bylo ze 100 špejlí, kousku izolepy, provázku a kousku kartonu sestavit most, který unese vláček a případně se závažím. Most, který jsme sestavili my, fungoval, asi jak vypadal. Příšerně. Unesl maximálně nenaložený vláček, který se stejně s prvním závažím sesypal na stranu. Bod jsme si ani za tuhle hru tedy nepřipsali. Prostě špatné špejle.

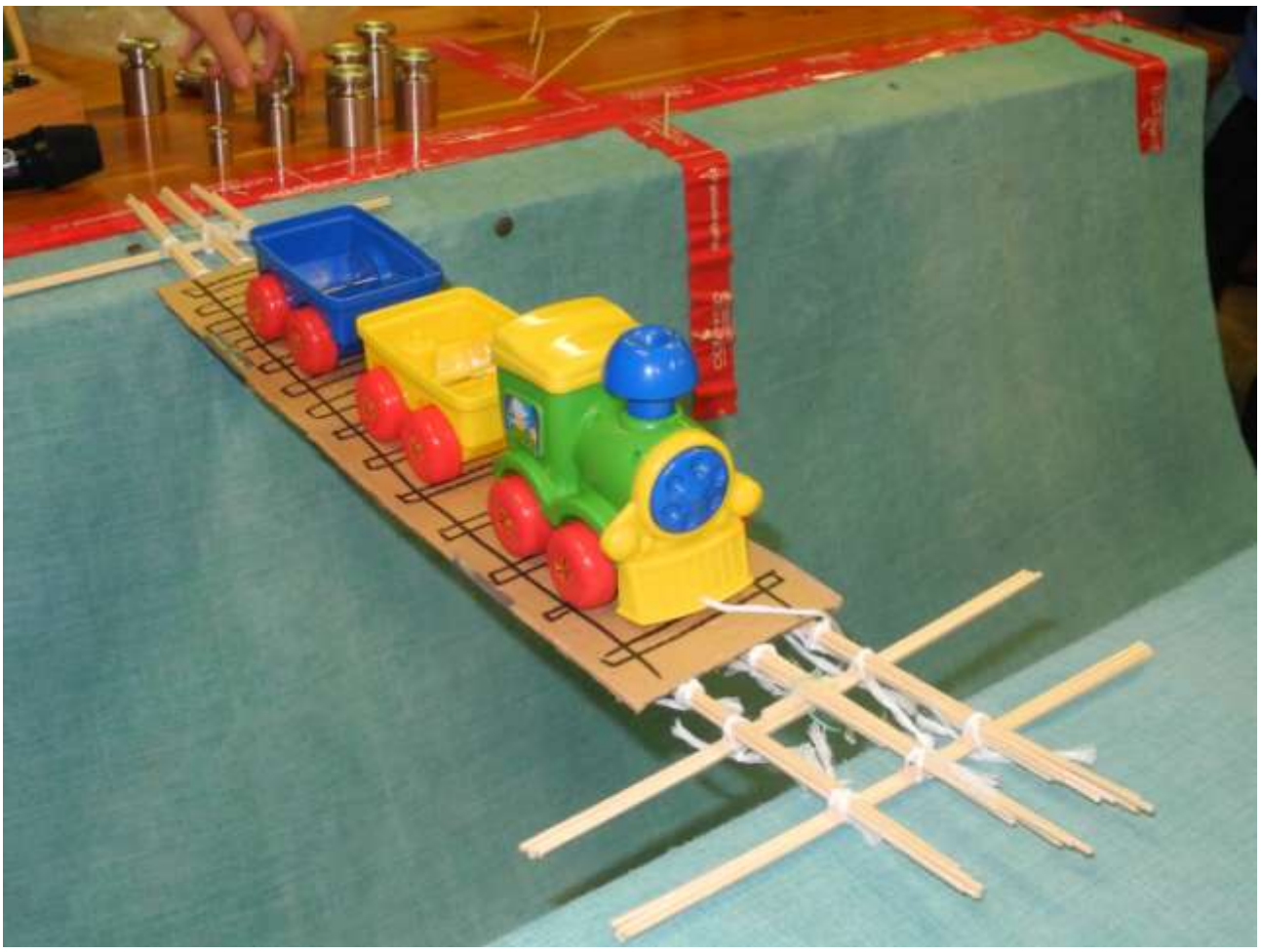

Vyhodnocení deníků. Tato předposlední soutěž již nemohla být zachycena v denících, protože jsme je ve středu 7. 8. večer vybrali a přes dvě hodiny je na klubovně společně nahlas předčítali, abychom je ohodnotili. Bavili jsme se náramně a hned vznikl nápad, že alespoň něco z nich musíme publikovat v Jantaru. Tímto článkem ten nápad realizuji.

Je třeba říci, že až do kontroly deníků se jednoznačně nejhůře umísťovala Boloňská univerzita. Ne a ne najít soutěž, kde by bodovali. Teď to ale přišlo a jejich deník byl nejlepší. Z něj jsou všechny úryvky, které se týkají Jáchyma a i další. Tak čtenář Jantaru sám může posoudit.

Potápěči (Southampton). *Motto: Těsně před doplutím lodi, ze které spálili již téměř všechno dřevo, do Southamptonu vypadl cestovní deník do moře. Rozpadl se a stránky s razítky klesly ke dnu. Je třeba urychleně stránky s razítky měst vylovit. Jinak by výpravy nemohly dokázat, že cestu kolem světa uskutečnily.*

Výpravy vyplouvaly ve svých člunech (obepnuty lany a na rozlehlé louce) v handicapu ke startovní čáře. Zde zakotvily a potápěč se vypravil na lov listů. Potápěč byl provazem spojen se svým navijákem (jiný člen výpravy s lanem ovinutým kolem pasu), který mu provaz odvíjel tak, aby se nedotknul země. Jakmile byl potápěč mimo loď, musel běžet kompresor se vzduchem (dva na střídačku neustále dřepují). Ve funkcích se mohli členové výpravy střídat.

Jako první vyplouvala výprava Cambridge, protože jako jediná bodovala ve všech soutěžích. Dvě minuty za ní vyplouvala výprava Univerzity v Lipsku a ta také nakonec zvítězila. Boloňská

univerzita nakonec přece jen zabrala (jak správně předvídal Jáchym) a posunula se z osmého na šesté místo.

Zakončení. Ve čtvrtek 8. 8. na nástupu Béďa oblečený jako anglický gentleman s cylindrem na hlavě rozjel poslední scénku z Reformního klubu. Ostatní gentlemani namočení ve slavné sázce se dočkali Filease Fogga v poslední vteřině vypršení limitu. Po scénce vedoucích již následovalo odměnění všech výprav parádními perníky a výpravy Lipska parádním dortem.

A zde jsou ti nejúspěšnější: Tomáš Míča, Šimon Chvátil, Šárka Rückerová, Viktorie Vojtíšková, Ondřej Metelka, Adéla Tumová, Berenika Držková, Ondřej Pipek, Veronika Cibulková, Michal Juška.

Poděkování patří všem, kteří se na hře podíleli, a byla to hromada dobře odvedené práce. Zvláštní poděkování pak patří paní Zelinkové, která nás již druhým rokem vybavila skvělými pokrývkami hlavy. Po loňských čepicích společnosti White Star Line to letos byly cylindry, jež dodaly celé hře potřebnou noblesu.

Vláďa